

Svobodné zájmové **společenství**

a případ

Billyho Meiera

V posledních desetiletích stěží něco tak fascinovalo a zaměstnávalo lidi po celém světě jako zprávy a fotografie neidentifikovaných létajících objektů, tzv. UFO (neznámé létající objekty).

Ve všech vrstvách společnosti a napříč všemi věkovými kategoriemi se stále více dostávala do popředí otázka: »Jsme v hlubinách Vesmíru sami?«.

Pokud byli zpočátku lidé se svými zážitky z pozorování označováni jako blouznivci a fantasti anebo mlčeli z obavy ze zesměšnění, tak mezitím existuje stále více lidí, kteří se zabývají myšlenkou, že nejsme jedinými formami života ve Vesmíru. Naproti tomu jiní lidé nemají, na základě všech těch uveřejněných pozorování a zpráv, již žádné pochybnosti o tom, že jsme navštěvováni mimozemskými formami života.

Navzdory desítky let trvajícím cíleným dezinformacím ze strany vlád po celém světě se již mezitím začaly v jednotlivých zemích dávat k dispozici archivy a radarové informace. Tak získáváme menší vhled a jasnější představu, co je pravdy na všech těch nespočetných zprávách o pozorováních, ať už jsou tato pozorování denní nebo noční.

V rámci Evropy jedna země zaujímala a do dnešních dnů stále zaujímá historicky a politicky jakousi mimořádnou úlohu; řeč je o Švýcarsku. Také zde se od roku 1994 započalo s uvolňováním informací ze strany vojenského letectva o fenoménu UFO. Do dnešního dne registrují švýcarské vojenské radary záznamy, které jsou i pro experty zcela záhadné. O zprávách jednotlivých pilotů ohledně jejich zážitků z pozorování a o pořízeném fotografickém materiálu ani nemluvě. Přesto zůstává mnoho otázek, a ještě více odpovědí, otevřených.

Zatímco se celosvětově rozmáhá hysterická vlna ohledně údajných únosů mimozemšťany, snaží se různé UFO skupiny vzájemně překonávat stále novějšími důkazy a zprávami. Díky našemu počítačovému věku nezná falšování UFO fotografií již žádné meze a osobní ctižádostivost a touha po uplatnění jednotlivých lidí a skupin ohledně jejich údajných únosů nebo jiných zážitků činí věcnou a veřejnou diskuzi nemožnou.

Švýcarsko však zaujímá mimořádnou úlohu také v rámci celé ufologie. Je domovem občana, který má již od svého dětství - od svých 5 let - kontakty s mimozemšťany.

Přitom se události ohledně »Billyho« Eduarda Alberta Meiera zřetelně odlišují od toho, co je dosud na celé UFO scéně známo.

Kdo očekává jako kontaktní osobu s těmito mimozemšťany nějakého akademika, vyvolenou osobu nebo přímo nějakého nadpřirozeného člověka, ten bude tvářit v tvář Billymu Meierovi, velice rychle přiveden zpátky na zem do reality. Ať už si každý z nás představuje kontaktéra s mimozemšťany jakkoliv, Billy Meier těmto představám žádným způsobem neodpovídá. Je to člověk z masa a kostí, čestný, otevřený a velmi přímý, bez všelijakých manýrů, s velmi pevným stiskem ruky a dobrosrdečným, jasným pohledem.

Svůj první kontakt měl v pěti letech, roku 1942. Tyto kontakty trvají dodnes, i když už jen v soukromé podobě. Vzorokry kovů a zvukové, obrazové a filmové materiály, které od mimozemšťanů dostal nebo je sám pořídil, dalece překonávají všechno, co jsme dosud viděli a co je nám známo z jiných zpráv.

Musíme důkladně přehodnotit všechny naše představy o souvislostech Vesmíru a tamějších formách života, neboť existuje bezpočet inteligentních druhů a forem života. Jejich vzhled sahá od inteligentních rostlinných, ještěřích nebo rybích bytostí až po formy energie, které již nepotřebují žádné materiální tělo.

V případě kontaktů, které má Billy Meier, se jedná o formy života, které vypadají úplně stejně jako my pozemšťané, odhlédneme-li od toho, že mají prodloužené ušní lalůčky a dožívají se v průměru 1000 let. Pocházejí z Plejaden/Plejaren, jež se nacházejí přibližně ve směru za souhvězdím Býka. (Přitom se však nejedná o nám známé souhvězdí Plejaden, nýbrž o zcela jiné souhvězdí, které existuje ve vzdálenosti dalších asi 80 světelných let za nám známými Plejaden v jiné časoprostorové struktuře. Toto souhvězdí však tamní lidé také nazývají Plejaden, resp. Plejaren, protože je bezmála věrným obrazem Plejaden, které známe v naší dimenzi a které nenesou žádný život, protože se jedná o mladé, cca 65 milionů let staré, velmi horké, modré hvězdy/slunce, jež v dalších 60-70 milionech letech opět zaniknou.) Jejich domovská planeta nese název Erra a nachází se o zlomek vteřiny v budoucnosti. Vzhledem k jejich vysoké evoluční úrovni jsou před námi pozemšťany cca 8000 let technologicky a cca 25-30 milionů let duchovně (ve vývoji vědomí). V současné době jsou v situaci, kdy mohou dosáhnout každý bod ve Vesmíru prakticky bez časové ztráty.

Třebaže jsou zcela mírumilovní, nechybí jim možnosti umět se v případě nutnosti bránit. Na základě své vysoké evoluční úrovně, a jakožto členové federace planet a nejrůznějších forem života, žijí v souladu s univerzálními zákony a příkázáními a už cca 50 000 let neměli žádnou válku. Protože jejich a naši nejstarší a nejbližší předci původně po-

Foto č. 136 3. 7. 1964 16:22h
Merhauil-Nové Dillí (Indie)
Paprsková loď Asket před starým klášterem u Marhauil

cházel z jedné cizí společné planety, cítí se s námi spjati a pokoušejí se nás nyní podpořit v naší evoluci. Přímé zasažení do pozemských problémů ovšem zásadně odmítají především proto, že by tím porušili svou nejvyšší direktivu. Nedotknutelnost a nevměšování se do vnitřních záležitostí nějaké planety a jejího obyvatelstva musí být zajištěny u každé formy pomoci. Bylo by pro ně snadné tady přistát, veřejně se ukázat a tím vytvořit jasnou skutečnost. Následky pro naši planetu a pozemské lidstvo by však v současnosti byly katastrofální. Situace podobné občanské válce, zhroucení náboženství a mocenské boje různých vlád a národů mezi sebou by byly ovšem pouze začátkem ohromných pohrom.

My pozemšťané nejsme na veřejný kontakt s mimozemšťany, ke kterému dříve nebo později dojde, v současné době ještě zralí. Ale jednoho dne pokročíme dostatečně daleko, i když s jistotou nebudeme mít kontakt s Plejaren, protože vývojový rozdíl mezi nimi a námi je příliš velký, než aby s námi mohli navázat přímý kontakt. Z tohoto důvodu probíhá kontakt jen a pouze prostřednictvím »Billyho« Eduarda Alberta Meiera (BEAM).

Kdo věří, že panu Meierovi již jako malému dítěti všechno spadlo do klína, ten se hluboce mýlí. V nejtěplejším dětství obdržel během kontaktů informace a vědomosti, které zapříčinily, že jako mladý chlapec působil na své okolí zvláště a podivinsky. Brzy se dostal do situace, kdy ho jeho okolí nepřijímalo, a ocitl se v izolaci. Všechny schopnosti, jako např. telepatii, telekinezi atd., si musel v průběhu desetiletí vypracovat namáhavou prací a samostudiem. Navzdory jeho kontaktům s Plejaden/Plejaren, které trvaly již od raného dětství, mu nebylo nic darováno. Po desetiletí cestoval všude možně, především na Blízkém východě (Indie, Pákistán, Írán, Irák atd.) a naučil se řadu činností a prací, které taktéž vykonával. Při jedné těžké nehodě v Turecku ztratil levou ruku a téměř přišel o život.

Na svých cestách byl neustále odkázán sám na sebe a byly doby, ve kterých neměl po celá léta žádné kontakty se svými mimozemskými přáteli. O své živobytí se musel neustále starat sám, takže vždy zůstával nezávislý a nesl svoji vlastní zodpovědnost. S cílem učit se žil také v Mahrauli v indickém ašramu. Tam docházelo také k mnoha návštěvám mimozemšťanů, což tamější obyvatelé sice pozorovali, avšak s respektem nechávali Billyho a jeho návštěvníky v klidu. Četné cesty, během kterých tvrdou prací plnou odříkání sbíral zkušenosti, ho posunuly dál v jeho vývoji.

Nakonec se vrátil zpět do Švýcarska se svou řeckou chotí. V roce 1978 založil s různými stejně smýšlejícími lidmi FIGU (Svobodné zájmové společenství v oblasti hraničních a duchovních věd a ufologických studií), jehož hlavním sídlem se stalo Semjase-Silver-Star-Center v Tösstalu (kanton Curych) v Hinterschmidrüti. Jedná se o společenství zapsané dle švýcarského zákona, jehož členové pocházejí ze všech vrstev společnosti. Centrum bylo pojmenováno podle Plejara Semjase, která mu do té doby nejvíce stála po boku a poskytovala informace a rady. Centrem je míněno přestavěné selské stavení, jehož celé okolí muselo být těžkou fyzickou prací nově zkulturnováno a domy musely být kompletně sanovány a zrenovovány. Dnes se zde mohou zájemci o nedělích a svátcích u služby pro návštěvníky informovat o »Billym« Eduardu Albertu Meierovi a o FIGU.

Ve Švýcarsku začal Billy také se psaním a uveřejňováním svých fotografických, filmových, zvukových a především také knižních materiálů. Početné knihy - jako Existující život ve Vesmíru, Genesis, Úvod do meditace, Proroctví, Moc myšlenek, Dekalog (dvanáct přikázání ve své praformě), Talmud Immanuel (působení Immanuela alias Ježíše Krista), Psychika, Direktivy atd. - tvoří jen část toho, co sepsal a nadále píše.

Hodně práce a času tráví pan Meier také psaním »Učení ducha«. Zde se jedná o kurz určený k samostudiu, který každému člověku na základě vlastní zodpovědnosti umožní dozvědět se více o souvislostech lidství, o svém původu, o sobě samém, pozemské historii a učení Tvoření (učení o vzniku existence Tvoření jakož i jeho zákonů a přikázání, přírody a života atd.). Tomuto studiu by se měl ovšem člověk věnovat pravidelně, což tedy vyžaduje patřičnou sebedisciplínu.

Protože Billy nepřikládá žádnou hodnotu tomu, aby stál v centru veřejného zájmu a odmítá jakoukoliv podobu kultu osobnosti, žije dnes velmi v ústraní a vyhýbá se kontaktu s veřejností. »Nejde o mou osobu, nýbrž o věc,« odpovídá, když je zase jednou žádán o interview. Mezitím jsou za všechnu činnost na veřejnosti zodpovědní členové FIGU, kteří se pravidelně scházejí v Semjase-Silver-Star-Center.

Z malého sdružení FIGU se mezitím vytvořilo zájmové společenství, které je činné po celém světě (Japonsko, USA, Kanada, Jižní Amerika, Německo, Rakousko, Itálie, Švédsko i Rusko atd.). Společenství nabízí každému hledajícímu člověku, který se nedokáže ztotožnit s výpověďmi náboženství či sekt, odpovědi na četné otázky ohledně života. Ať už se jedná o život po smrti, zvládnutí všedního dne, smysl života nebo o historii Země (např. stavba pyramid v Gíze, vznik linií v Nazce nebo zánik Atlantidy) atd., členové FIGU pracují neustále na tom, aby nabyté vědomosti a informace, které obdrželi prostřednictvím Billyho Meiera, poskytovali zájemcům. To však nikdy neprobíhá misionářením, takže nikdy nepřistupujeme k lidem a nedotíráme na ně. Lidé musejí vždy dobrovolně přijít k FIGU a zeptat se. Také u informačních stánků se nikdy nestane, aby člen FIGU oslovoval chodce, neboť to by bylo misionářením, které známe z církví a sekt. A právě takovýto misionářský způsob jednání je pro všechny členy skupiny neakceptovatelný, protože lidé jsou tímto přístupem a misionářením omezováni ve své osobní svobodě a prakticky vymýváním mozků o něčem přesvědčování, co pak v sobě přijímají jen jako víru.

Členům spolku FIGU jde také o to, dosažené vědomosti nejenom teoreticky pochopit, nýbrž je také prakticky zahrnout do života. Stěžejní bod přitom spočívá v tom,

The Statesman

Incorporating and directly descended from THE FRIEND OF INDIA—Founded 1818
PUBLISHED SIMULTANEOUSLY FROM DELHI AND CALCUTTA

DELHI, WEDNESDAY, SEPTEMBER 30, 1964

"THE FLYING SAUCER MAN" LEAVES DELHI Swiss Claims He Has Visited Three Planets

BY A STAFF REPORTER

Is the "flying saucer" a myth? Far from it, according to Mr Edward Albert, a 28-year-old Swiss national, who left Delhi for Pakistan en route to Switzerland on Monday. "I have not only seen the objects from outer space, but have taken photographs and even travelled in them thrice", he says.

He has about 80 photographs of the space objects—all taken with an old folding camera. The objects in the photographs vary in size and shape. One is a globular object with a round disc in the centre; another is funnel-shaped; a third is like a neon lamp; a fourth is a big, bright cross and others bright zigzag lines. Some of these have been taken on the ground and some flying in the sky. The sizes (one has to take Mr Albert's word for it) vary from two centimetres ("space scouts", he calls them) to 1,500 yards. Some of the photographs were taken in the day and some at night.

The photographs—taken in Greece, Jordan and India—are neatly kept in an album. Mr Albert politely declines a request for a copy of the photographs with the remark: "I can't spare them" He says he had

MR EDWARD ALBERT

taken about 400 photographs of the space objects but most of them have been stolen—some in Jordan, some in India.

Sitting bare-bodied in one of the cave-like monuments in Mehrauli in Delhi near the Buddha Vihara—where he had been staying since his arrival in India about five months ago—Mr Albert sounds rather weird. But then he clearly is not eager to talk about his experiences which, to say the least, are remarkable. Indeed, the little that he has to say has to be pried out of him. He doesn't want publicity, he doesn't care if anyone believes him or not. To the unbeliever he simply refuses to talk.

VISIT TO 3 PLANETS

The first "flying saucer" he saw, according to him, was in Switzerland in 1958. Since then he has been seeing and often photographing them. They come almost once a month, he says. In the last five years he claims to have met and spoken to men from outer space ("they come from different planets"). "I have travelled on three occasions with the space men, and have visited three planets—Satar, Kapar and Paranos, he says. In one, there was habitation ("all the objects were white", the other was shaped like a church and too hot to stay on and the third was like a shimmering diamond" with no people. He says he was not allowed to stay in any planet for more than 10 to 15 minutes. Mr Albert nonchalantly says that he has collected some stones from the planets which he has kept at home (in Switzerland). "I won't be able to single out the planets now," he adds.

As for the space men, Mr Albert says that they look like human beings—"only they are much taller, have a certain glow about them and are spiritually much more advanced than human beings". They don't utter any words but understand any language and express themselves through telepathy, he says.

A MISSION

"I have a mission to fulfil," says Mr Albert, but refuses to explain what it is. "I will disclose it when the time comes—positively before a year."

Besides his none too impressive clothes, his space album, camera and a couple of bags, Mr Albert has a pet monkey which he has named "Emperor". Soon after he landed at Mehrauli his money—\$350—was stolen. Since then he had been trying to get work or money but in vain. A few days ago he met a German youth, a hitch-hiker on his way back to Europe. The German (also with a pet monkey, "Empress") was glad to help the Swiss out. The Swiss, the German and the monkeys left on Monday evening by train for Lahore; from there they plan to hitch-hike their way to Europe—each to his native country.

The story of Mr Albert is as incredible as it is startling. He proposes to relate to German scientists his experiences, show his photographs and the objects that he says he has collected from the planets he visited. Has Mr Albert created history or is he a mystic who has let his imagination run wild? Time alone will tell.

že každý člověk nese za sebe svou vlastní zodpovědnost a nemůže a nesmí doufat v to, že za něj jeho život zvládne a bude řídit nějaká vyšší moc. Z tohoto důvodu stojí také všichni nohama na zemi a vykonávají nejrozmanitější povolání. K jejich existenci samozřejmě patří také soukromý život, neboť každý člověk potřebuje možnost se od FIGU také stáhnout. Celkově se klade hodnota na to, že člověk může od společenství udržovat odstup a že na něm žádným způsobem není závislý.

»Nechat žít a pomáhat žít«, to je motto FIGU a jeho členů, kteří jej také lidem na svých početných přednáškách - jež pořádají ve Švýcarsku i v zahraničí - stále znovu přibližují. Při jejich přednáškách jim nejde o to, aby se vezli na vlně ufologie či esoteriky a finančně se obohatili. Z tohoto důvodu jsou taktéž všechny spisy prodávány za cenu nákladů, aby zprostředkovaly elementární vědomosti, které patří k vývoji každého člověka.

Začátek zvládnutí vlastního života znamená kontrolovat vlastní myšlenky (zde máme deficit my všichni lidé, což tvoří hlavní příčinu emočních výbuchů, žárlivosti, nenávisti atd.). Neustále platí, aby člověk začal sám u sebe, místo aby hledal chyby u jiných.

Nad všemi těmi příhodami a zprávami o údajných únosech mimozemšťany a o jejich lékařských vyšetřeních mohou lidé v Semjase-Silver-Star-Center ve Švýcarsku jenom kroutit hlavou. Takováto UFO hysterie, vycházející zrovna a speciálně z Ameriky a z Německa, spíše ukazuje, jak nezralí pro otevřený kontakt s mimozemšťany ještě jsme. Do dnešního dne nedošlo ani k jedné jediné doložitelné události, při které by mimozemšťané jednali agresivně nebo válečně proti pozemským lidem - stále to bylo naopak. Je

to spíše kulturní a vědecká zvědavost, co je důvodem, proč máme zde na Zemi neustále návštěvníky odjinud.

Samozřejmě existují také létající disky, které měly svůj původ zde na Zemi u jedné z vlád nebo zájmových skupin, které se po druhé světové válce zmocnily německé technologie a velmi úspěšně ji rozvinuly. Zčásti se zužitkovala také mimozemská technologie a mohla být zde na Zemi použita pro vlastní vývoj létajících strojů. Celkově vzato je však ufologie spíše vedlejší oblast FIGU, třebaže se pan Meier a FIGU jejím prostřednictvím dostali do středu pozornosti.

Ohledně politiky se FIGU od všeho drží stranou, neboť členové FIGU jsou neutrální. Nicméně nečiní žádné tajemství z toho, že by měl konečně existovat sjednocený vládní a světový pořádek. Formy politiky, jak je dnes známe, nevyřeší pozemské problémy, nýbrž je pouze zbagatelizují a zhorší. Každá země potřebuje vůdcovství zvolené národem,

kteří bude uskutečňovat výhradně návrhy, jež si národ přeje. Na tyto národní vůdce je třeba nahlížet jako na předsedy nějakého spolku a nemají žádnou vlastní svobodu v rozhodování, nýbrž smějí mít na zřeteli pouze zájmy obyvatelstva a ty uskutečňovat. Tím zcela odpadají politické či osobní mocenské moresy. To ovšem rovněž

Foto č. 64 (Výřez) 9. 7. 1975 15.09h
Fuchsbüel-Hofhalden OB. Balm-Wetzikon
Demonstrační let paprskové lodi Semjase

Foto č. 65 9. 7. 1975 15.09h
Fuchsbüel-Hofhalden OB. Balm-Wetzikon
Demonstrační let paprskové lodi Semjase

Foto č. 66 9. 7. 1975 15.11h
Fuchsbüel-Hofhalden OB. Balm-Wetzikon
Demonstrační let paprskové lodi Semjase

Foto č. 64 (Výřez) 9. 7. 1975 15.07h
Fuchsbüel-Hofhalden OB. Balm-Wetzikon
Demonstrační let paprskové lodi Semjase

Nr.12: 3. März, 1975; Ober-Zelg Bettswil © FIGU

vyžaduje velkou vlastní zodpovědnost každého jednotlivého občana v každé zemi.

Totéž platí pro vytvoření jedné světové vlády, ve které zaujímá každá země a každý člen rovnocennou pozici nezávisle na svém technologickém nebo hospodářském vývoji. Tato světová vláda disponuje takzvanými »mírovými vojsky«, která pomocí rozumu a logiky v zárodku eliminují jakoukoliv formu diktátorských či válečných konfliktů atd.

a která dbají o to, aby každý diktátor předstoupil před tribunál válečných zločinů. To v sobě také zahrnuje, že se žádná země nevyvyšuje nad druhou nebo se nedomnívá - ať už z politických či ekologických důvodů -, že musí zasahovat do zájmů jiné země.

Svá rozhodnutí již v budoucnu nesmíme zakládat na osobních, politických, ekonomických atd. hlediscích. Mnohem více jde o to, najít cestu zpět k našim kořenům jakožto k lidským bytostem, a to v sobě také zahrnuje, že si vezmeme za vzor přírodu, která v místech, kam člověk ještě nezasáhl, žije v souladu, míru a harmonii. Abychom dosáhli tohoto stavu, je nutné pomocí rozumu snížit počet pozemského lidstva na míru, která je únosná pro tuto planetu, totiž na 529 milionů, neboť jakýkoliv vyšší počet přispívá ke zničení přírody a tím k porušení přirozené rovnováhy. Přírodní katastrofy, zemětřesení, ozonová díra atd. se vinou člověka a jeho nesmírného předlidnění zhoršily o 50 procent. Proto je také stěžejním bodem FIGU a jeho členů dostat tuto problematiku do popředí zájmu veřejnosti.

Kdo přijde do kontaktu s FIGU a příběhem »Billyho« Eduarda Alberta Meiera, narazí také na mnoho kritiků a odpůrců, kteří se k celému případu stavějí velmi kriticky, odmítavě i negativně. A zde nikterak nepomůže ani to, že byl případ »Billy« Meier v roce 1978 velmi důkladně prozkoumán americkými a japonskými týmy badatelů.

Mezi lety 1978 až 1982 přijížděl por. plk. Wendelle C. Stevens několikrát do Švýcarska, do Hinterschmidrüti, Schmidrüti 8495, aby přišel na kloub případu »Billyho« Meiera, přičemž vedl s Billym četné rozhovory.

Wendelle Stevens je někdejší pilot Air Force, kterému nedopřávaly klidu především zprávy jeho pilotů o setkáních a pozorováních UFO, a tak začal v době své služby tyto zážitky ohledně setkání a pozorování důkladněji prozkoumávat.

Pan Stevens platí za jednoho z předních ufoologů a disponuje archivem, který obsahuje přibližně 700 odborných knih a asi 3000 fotek UFO. Jeho četné kontakty s vědci a experty

Nr.60: 8. März, 1975; Ober-Sädelegg/Schmidrüti

Nr.174: 29. März, 1976; Hasenböl-Langenberg

NASA mu měly pomoci přijít případu »Billyho« Meiera na kloub. S panem Meierem a několika očitými svědky provedl test na detektoru lži, který k jeho úžasu dopadl vesměs pozitivně. Po nějaké době a po mnoha rozhovorech s Billym a několika očitými svědky odcestoval zpět do Spojených států s kufrem obsahujícím 300 fotografií, vzorky kovů v podobě slitiny z paprskové lodě a zvukovými nahrávkami bzučící, neodstíněné paprskové lodě Plejaden/Plejaren.

Když byl zpět v USA, obrátil se nejprve na firmu Design Technology, fotooptickou laboratoř v San Diegu, která pracovala pro americké námořnictvo a mnoho známých soukromých firem. Jeden tamní fyzik, Neil Davis, prozkoumal některé fotografie pod mikroskopem, skenoval je mikrodensitometrem a ověřoval možnost dvojitého osvětlení nebo použití modelů. Při zkoumání papírových fotografií nemohl najít nic, co by ho podněcovalo k domněnce, že objekt na zkoumaných snímcích je něco jiného než velký objekt, který byl fotografován v určité vzdálenosti od fotopřístroje.

To ale Wendellovi Stevensovi nestačilo, setkal se s Jimem Dilettosem, mladým odborníkem na počítačové animace, který byl rovněž spoluodpovědný za výzkum Turínského plátna. Jim Dilettose také pracuje pro NASA a předložil snímky za přítomnosti Wendella Stevense některým z tamních spolupracovníků, Dr. Robertovi

Nr.494: 8. März, 1975; Hintere Sädelegg, Schmidrüti © FIGU

Nathanovi a Bobovi Postovi. Oba nechali několik fotek projít vyhodnocovacím programem a byli velmi udiveni a tvrdili: »Ať už jsou tyto obrázky cokoliv, jsou ztraceně dobré, nic nenasvědčuje nějakému zfalšování.« Také profesor astronomie, Dr. Michael Malin, který se specializoval na postupy vyhodnocování obrazových materiálů a spolupracoval s Robertem Nathanem a Bobem Postem, byl překvapen a nemohl objevit žádný náznak podvodu. Dále přikročil Wendelle Stevens k prozkoumání zvukového záznamu bzučivých šumů neodstíněné lodi. Také za tímto účelem našel známého odborníka, zvukového inženýra Robina Schellmana, který provedl zvukovou analýzu na spektrálním analyzátoru firmy Spectro Dynamics. Odhalili, že bzučivé šumy pocházejí ze třech různých rotací, od 242 do 249 otáček za minutu (ot/min) přes 9098 (ot/min) až po vysokorychlostní rotaci dosahující od 29 500 (ot/min) až do 59 400 (ot/min).

Z další analýzy učiněné Jimem Dilettosem vyplynulo, že bzučení sestává ze směsi 32 simultánně existujících sekvencí, z nichž se 24 nacházelo ve slyšitelné oblasti a osm mimo ni. V tehdejší době by bylo nemožné tyto frekvence svest tak perfektně dohromady.

Největší překvapení ale zažili Wendelle Stevens a Jim Diletto, když nechali analyzovat čtyři kovové vzorky, které jim rovněž předal pan Meier (jednalo se přitom o tři ze sedmi kovových stavů, z nichž se skládají plejarische paprskové lodě). W. Stevens předal tyto kusky kovu Jimu Dilettovi a ten je odevzdal Dr. Marcelu Vogelovi, který vedl laboratoř IBM a byl držitelem 32 patentů jakož i vynálezcem floppy disku a expertem na krystalické struktury. Třebaže byl Dr. Vogel velice skeptický a jednotlivé složky kovových vzorků se nacházejí i zde na Zemi, byl více než ohromen, když po početných výzkumech konstatoval jeden ze svých závěrů, že tento materiál nevznikl nám známým procesem zpracování kovů. Musela se zde uskutečnit neelektrická, studená fúze kovů, což je postup, který je na Zemi ještě neznámý. »S žádnou nám známou technologií bychom toho na naší planetě nemohli dosáhnout. Teprve asi za 150 let budeme na Zemi s naší metalurgií tak daleko, že budeme po stránce technické výroby schopni vytvářet takovéto sloučeniny.« Tolik Dr. Vogel.

Postupem času neměl ani Wendelle Stevens po všech těch analýzách a průzkumech již žádných pochyb, že se v případě »Billyho« Meiera jedná o skutečný kontakt. Celá řada fotografií a kovových vzorků se však už nikdy nevrátila do FIGU, nýbrž beze stopy zmizela.

Do dnešního dne neexistuje v celé ufologii - s ohledem na tisíce fotografií, které jsou v oběhu, a ohledně zpráv o údajných únosech i kruhů v obilí atd. - jeden jediný případ, který by byl tak fundovaně zdokumentován jako případ »Billyho« Meiera. Stejně jako tomu bylo v dřívější době, tak se i dnes předkládají jakožto fotografické důkazy stále jen napůl rozostřené světelné body; avšak to se rázem změnilo po předložení vysoce kvalitních fotografií, které mohl pořídit pan Meier. Dodnes neexistuje na celé naší planetě ani jedna jediná osoba, která je schopna prezentovat takové množství a tak vysoce hodnotný důkazní materiál, jako je ten pana Meiera. V žádném případě nesmíme také zapomenout, že největší část fotografií byla pořízena v 70. letech, tedy v období, kdy bylo pro soukromou osobu ještě nemožné zhotovit rychle doma takovéto fotografie.

Ještě dnes se Billymu vytýká, že jeho paprskové lodě jsou modely zavěšené na nitích nebo disky na kola. V oběhu byly a jsou četné fotografie, které různé zájmové skupiny vědomě zmanipulovaly, aby Billyho a FIGU ještě i dnes zdiskreditovaly; o početných atentátech na »Billyho« Eduarda Alberta Meiera ani nemluvě.

Nebyl vynechán ani jeho soukromý život a došlo k pokusům usvědčit jej jako lháře a podvodníka. To vše vedlo ke vznětlivé kontroverzi, která trvá dodnes. Kritiků existuje mnoho, ale jen velmi málo z nich zná všechna související fakta: většinu toho znají jen z doslechu nebo od samozvaných »expertů« . Pouhá hrstka z nich si dala tu námahu centrum alespoň jedenkrát navštívit, a mezi nimi není ani jediný, který by osobně hovořil s panem Meierem, aby si vytvořil vlastní názor o jeho osobě a zážitcích.

V rámci FIGU se Billy Meier plně věnuje psaní nových knih a ve skupině, která se ve centru pravidelně schází, zastává poučnou a poradenskou funkci. Stejně jako by se Billy nikdy nevměšoval do soukromých záležitostí nějakého člověka - ledaže by se ho dotyčná osoba zeptala -, tak si také Plejaren zachovávají z respektu a úcty odstup od nás pozemšťanů a našich vnitřních záležitostí a problémů, které musíme jakožto jejich původci vyřešit sami.

Co se týče autonomie skupiny vůči Billymu Meierovi - protože také v tomto ohledu se ve spojení s ním neustále objevuje pojem »seкта«-, tak lidem stojícím mimo FIGU není žádným způsobem jasné, že členové FIGU jsou samostatné a nezávislé osobnosti, které za svůj život nesou v plné míře vlastní zodpovědnost.

Členové skupiny nahlízejí na Plejaren i na Billyho Meiera jako na normální, avšak

Nr.200: 8. März, 1976; Bachtelhörni

výše vyvinuté lidi, kteří nejsou žádným způsobem privilegovaní. Z tohoto důvodu si členové nepochybně váží rad, které udílí Billy či Plejaren; ale i přesto může dojít ke kontroverzím a lidé se v rámci skupiny rozhodnou nepřijmout nějakou radu, neboť ani Billy Meier ani Plejaren nejsou dokonalí. Tento proces vlastní svobody v rozhodování je pro všechny zúčastněné ve smyslu úkolů FIGU životně důležitý a fundamentální. Z tohoto důvodu tuto sku-

tečnost akceptují také všichni zúčastnění Plejaren, třebaže jsou ve své evoluci miliony let před námi.

Navenek bohužel často vládne dojem, že členové skupiny jsou privilegovanější než jiní pozemšťané. Tento dojem je naprosto mylný. Všichni členové jsou lidé, kteří mají své silné i slabé stránky, stejně jako všichni ostatní lidé. Nejsou ani obzvláště privilegovaní ani vyspělejší ani nereprezentují něco zvláštního. K výměnám názorů a rozepřím dochází stejně jako všude jinde, ale vládne také radost a harmonie. Samozřejmě existují i členové skupiny, kteří se z nejrůznějších motivů obrátili k FIGU zády a vícekrát již nepřišli. Také to je část osobní svobody, která náleží každému člověku.

Na otázku, zda to není ohromující mít zase jednou nějaký ten zážitek z pozorování, se člověku dostane pouze odpovědi: »Přirozeně, že je to hezké, ale my žijeme zde na Zemi a musíme své problémy řešit zde a nikdo nám tuto zodpovědnost nevezme.«

Takže za založením centra, FIGU a »Billym« Eduardem Albertem Meierem tkví mnohem více než jen kontakty s mimozemskými formami života. I tehdy, až pan Meier a kontakty s Plejaren již nebudou existovat, bude FIGU a jeho členové pracovat na tom, aby všechny informace a všechny dosažené vědomosti předávali dál lidem, kteří hledají odpovědi na otázky po smyslu života a po efektivní pravdě.

Günter Neugebauer, červenec 2002

The Statesman

Zahrnuto a původem přímo z novin THE FRIEND OF INDIA - založeny roku 1810

PUBLIKOVÁNO SOUČASNĚ V MĚSTECH DILLÍ A KALKATA

DILLÍ, STŘEDA, 30. ZÁŘÍ 1964

»MUŽ Z LÉTAJÍCÍHO TALÍŘE« OPOUŠTÍ DILLÍ

Švýcar tvrdí, že navštívil tři planety

REPORTÉR NOVIN

Je »létaající talíř« mýtus? Podle pana Eduarda Alberta, 28letého občana Švýcarska, který v pondělí opustil Dillí a směřuje do Švýcarska přes Pákistán, vůbec ne. »Nejen že jsem ty objekty z vesmíru viděl, ale dokonce jsem je fotografoval a třikrát v nich cestoval,« tvrdí.

Vlastní asi 80 fotografií vesmírných objektů - všechny vyfocené starým skládacím fotoaparátem. Objekty na fotografiích se liší rozměrem i tvarem. Jeden objekt je kulovitý s okrouhlým diskem ve středu; jiný je trychtýřovitý; třetí vypadá jako neonová lampa; čtvrtý je velký zářící kříž a ostatní jsou zářící klikaté linie. Některé z nich byly vyfotografovány na zemi, jiné při letu po obloze. Velikosti objektů (jeden se o tom musí ujistit u pana Alberta) se pohybují od dvou centimetrů (ty nazývá »vesmírní průzkumníci«) až po 1500 yardů. Některé fotografie byly pořízeny ve dne a některé v noci.

Fotografie pořízené v Řecku, Jordánsku a Indii jsou úhledně uchované v albu. Pan Albert zdvořile odmítá žádost o kopie fotografií s poznámkou: »Nemohu si dovolit je postrádat.« Říká, že nafotil asi 400 snímků vesmírných objektů, ale většina z nich byla ukradena - některé v Jordánsku, některé v Indii.

Sedě spoře oděn v jednom z jeskyní připomínajících památníků v Mehrauli v Dillí - poblíž Buddha Vihara, kde pobýval od té doby, co asi před pěti měsíci dorazil do Indie -, zní pan Albert poněkud tajuplně. Ale není viditelně dychtivý hovořit o svých zkušenostech, které jsou, mírně řečeno, pozoruhodné. Skutečně, to málo, co má říci, z něho musí člověk páčit. Nechce publicitu, nezajímá ho, zda mu někdo věří nebo nikoliv. S těmi, co mu nevěří, jednoduše odmítá hovořit.

NÁVŠTĚVA 3 PLANET

První »létaující talíř« viděl podle svého tvrzení ve Švýcarsku v roce 1958. Od té doby vidává létaující talíře a často je fotografuje. Přilétají skoro jedenkrát za měsíc, říká. Tvrdí, že se v posledních pěti letech setkával a hovořil s bytostmi z Vesmíru. (»přicházejí z jiných planet«). »Při třech příležitostech jsem cestoval s vesmírnými bytostmi a navštívil jsem tři planety - Satar, Kapar a Paranos,« říká. Na jedné byla obydlí

(»všechny objekty byly bílé«), další měla tvar jako kostel a byla příliš horká na pobyt a třetí »byla jako třpytící se diamant«, bez lidí. Říká, že mu nebylo dovoleno zůstat na žádné planetě déle než 10 až 15 minut. Pan Albert nenuceně sděluje, že na planetách nasbíral nějaké kameny, které uschoval doma (ve Švýcarsku). »Nyní již nebudu schopen určit, který kámen je z jaké planety,« dodává.

Ohledně vesmíranů pan Albert říká, že vypadají jako lidské bytosti - »pouze jsou mnohem vyšší, mají kolem sebe určité záření a jsou duchovně mnohem vyspělejší než lidské bytosti«. Nevyslovují žádná slova, ale rozumějí jakékoliv řeči a vyjadřují se prostřednictvím telepatie, prozrazuje.

MISE

»Musím vyplnit misi«, říká pan Albert, ale odmítá vysvětlit, o co jde. »Prozradím to, až přijde čas - v nejlepším případě do jednoho roku.«

Kromě svého nepříliš působivého oblečení, svého vesmírného alba, fotoaparátu a několika batohů, má pan Albert ochočenou opičku, kterou pojmenoval »Emperor«. Brzy poté, co se dostal do Mehrauli, mu někdo ukradl jeho 350 dolarů. Od té doby se snažil získat práci nebo peníze, ale marně. Před pár dny potkal německého mladíka, stopaře, který cestoval zpět do Evropy. Němec (také s ochočenou opičkou jménem »Empress«) byl rád, že může Švýcarovi vypomoci. Švýcar, Němec a obě opičky odjeli v pondělí večer vlakem do Lahore; odtamtud plánují stopovat do Evropy - každý do své rodné země.

Příběh pana Alberta je stejně tak neuvěřitelný jako zarážející. Chystá se německým vědcům vyprávět své zážitky a ukázat své fotografie a předměty, o kterých tvrdí, že je sebral na planetách, které navštívil. Zapsal se pan Albert do historie, anebo je mystikem, který popustil uzdu své fantazii? Teprve čas ukáže.

překlad: Jan Bayer, korektury: Ondřej Štěpánovský